

‘Aanval komt niet

uit de bunker'

Ineens was Kloetinge wereldnieuws: vanuit de oude commandobunker zouden internetcriminelen actief zijn.

door **Nadia Berkelder**

KLOETINGE – Sven Olaf Kamphuis werd woensdag door de New York Times uit bed gebeld. „Die hebben me geciteerd en vervolgens heeft de halve pers ‘*copy-paste*’ gedaan.” Kloetinge was wereldnieuws.

Kamphuis is woordvoerder van Cyberbunker uit Kloetinge, maar het bedrijf heeft volgens hem niets te maken met wat inmiddels ‘de grootste cyberaanval ooit’ wordt genoemd. Of toch? „Ik ben ook woordvoerder van Stophaus, een internationale groep internetgebruikers, en wij voeren die aanvallen wél uit” En dan nog: Cyberbunker opereert volgens Kamphuis helemaal niet vanuit Kloetinge: de voormalige commandobunker waarin het bedrijf zat, is inmiddels verhuurd aan Bunkerinfra, en dat doet aan digitale data-opslag. „Cyberbunker I, zoals wij die bunker noemen, heeft een heel ander soort klanten. Daar gebeurt niets met internet”, zegt Kamphuis. „Cyber-

bunker zelf werkt vanuit het buitenland.”

Wat de actiegroep Stophaus doet? „We sturen data met een afzendadres dat niet van ons is. We vragen iets op dat groter is dan de vraag die we stellen; er komt dus veel meer dataverkeer terug. En dat wordt niet verstuurd naar de aanvrager - wij - maar naar Spamhaus.” Met als gevolg dat het bedrijf in moeilijkheden komt. In Stophaus zou inmiddels wereldwijd een groot aantal ontevreden internetgebruikers verenigd zijn. Doelwit van de aanval is Spamhaus, een bedrijf dat e-mailadressen op een zwarte lijst zet, een blacklist. Volgens Kamphuis zijn ze daar veel te fanatiek in: ze zetten meteen alles wat afkomstig is van de provider die de verdachte mail doorgeeft op de zwarte lijst.

“De bunker staat niet in Nederland, ze kunnen ons niets maken

Sven Olaf Kamphuis

Ook Cyberbunker belandde daarop. „En dat vinden onze klanten niet leuk.”

Die klanten, dat zijn internetondernemers die onder meer vanuit Rusland opereren (in ‘alles behalve kinderporno en terrorisme’). „Spamhaus heeft de neiging om Russische en Chinese internetproviders op de zwarte lijst te zetten. Onder het mom: het zijn Russen en ze doen iets met creditcards, dus het zal wel fraude zijn. Eigenlijk bepaalt Spamhaus dus wie er op het internet mag en wie niet.” En dat is censuur, vindt Kamphuis. Hij vindt het onacceptabel dat een bedrijf bepaalt wie toegang heeft tot internet. „Daar hebben we in Nederland de Opta voor. Wij strijden voor een vrij internet. Destructie van Spamhaus staat op onze agenda.” Het Openbaar Ministerie heeft aangekondigd onderzoek te doen naar de cyberaanval. Daar is Kamphuis niet van onder de indruk. „Ze mogen het proberen. Niemand van ons is in Nederland en we opereren ook vanuit het buitenland. Bovendien: die bunker staat op extra-territoriaal gebied, dat is niet eens Nederlands grondgebied. Ze kunnen ons niets maken.” Die suggestie wordt door een woordvoester van de gemeente Goes als volslagen onzin betiteld: „De bunker staat gewoon in Kloetinge, in de gemeente Goes.”

‘Ik heb helemaal niets gemerkt’

Het internet leg je niet zo maar plat met een cyberaanval, zegt hoogleraar IT Chris Verhoef van de Vrije Universiteit in Amsterdam.

„Het internet is ontworpen om te blijven werken tijdens oorlogen. Dat het werkt, is gebleken tijdens de Golfoorlog. Het zou mij verbazen als grote delen van het internet het niet meer zouden doen als gevolg van een aanval. Ik heb helemaal niets gemerkt van deze cyberaanval. Tij wel?”

Dat het internet niet zo snel ver-

stopt raakt, komt omdat het een enorm vertakt netwerk is. „Als er een pakketje data jouw kant op komt, en er is ergens een verstopping, dan neemt het pakketje gewoon een andere afslag. Daar komt nog bij dat een e-mail vaak niet in zijn geheel wordt verstuurd, maar in opgeknipte stukjes. Die gaan allemaal hun eigen weg. En die worden op jouw computer weer aan elkaar geplakt.”

„Het kan best zijn dat er tijdelijk minder bandbreedte beschikbaar is tijdens een cyberaanval en dat

sommige sites wat langzamer zijn maar om nou te zeggen dat het internet bedreigd wordt, dat vind ik een moeilijk verhaal.”

De aanval van Stophaus is een zogenaamde ddos-aanval. „Daarbij wordt iemand, bijvoorbeeld een bedrijf, vanaf een heleboel computers tegelijk aangevallen. Dat soort aanvallen vindt vaker plaats, dat is niets bijzonders. Er zijn websites, zoals waarop je dat goed kunt zien.”

➔ www.sicherheittstacho.eu